

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 april 2002

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de universele geldigmaking
van het Verdrag van Ottawa inzake het ver-
bod van het gebruik, de aanleg van voorra-
den, de productie en de overdracht
van antipersoonsmijnen en inzake
de vernietiging van deze wapens en
betreffende de intersessionele
werkzaamheden**

(ingediend door mevrouw Mirella Minne c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 avril 2002

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à l'universalisation de
la Convention d'Ottawa sur l'interdiction
de l'emploi, du stockage, de la production
et du transfert des mines antipersonnel
et sur leur destruction et au
travail intersessionnel**

(déposée par Mme Mirella Minne
et consorts)

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
FN	:	Front National
MR	:	Mouvement Réformateur
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SPA	:	Socialistische Partij Anders
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000 :	Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 50 0000/000 :	Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)	CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)	CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)
CRABV :	Beknopt Verslag (op blauw papier)	CRABV :	Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)
PLEN :	Plenum (witte kaft)	PLEN :	Séance plénière (couverture blanche)
COM :	Commissievergadering (beige kaft)	COM :	Réunion de commission (couverture beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>		<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	
<i>Bestellingen :</i>		<i>Commandes :</i>	
Natieplein 2		Place de la Nation 2	
1008 Brussel		1008 Bruxelles	
Tel. : 02/ 549 81 60		Tél. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.deKamer.be		www.laChambre.be	
e-mail : publicaties@deKamer.be		e-mail : publications@laChambre.be	

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Er blijft nog bijna een kwart miljard antipersoonsmijnen opgeslagen in de militaire arsenalen van ongeveer 100 landen; om de 20 minuten kost een dergelijke mijn een mensenleven. Dat zijn de meest aangrijpende gevolgen van de Koude Oorlog of van de guerrilla's in verschillende landen.

De meeste antipersoonsmijnen bevinden zich in de armste landen: Soedan, Angola, Vietnam, Kroatië, Mozambique, Eritrea, Bosnië, Afghanistan en Cambodja.

Antipersoonsmijnen blijven maanden of zelfs jaren na het einde van de gevechten slachtoffers maken en zijn het enige wapen ter wereld dat door het slachtoffer zelf wordt geactiveerd. Jaarlijks worden 26.000 mensen gedood of verwond door antipersoonsmijnen. Volgens de statistieken van UNICEF zijn in haast 30 % van de gevallen kinderen het slachtoffer. Meestal worden degenen die niet deelnemen aan de gevechten zwaarder getroffen dan de militairen.

De mijnen treffen landen en bevolkingen heel hard. Er zijn talrijke sterfgevallen, verminkingen, vluchtelingen die niet meer naar huis terug kunnen en onbebouwbare gronden; de schaarse beschikbare middelen van bestaan krijgen een andere bestemming en worden gebruikt voor de productie van orthopedische of andere prothesen, er heerst psychische ontredde- ring enzovoort.

De productie van een mijn kost maar 3 \$ en ze kan gemakkelijk in een gevechtszone worden geplaatst. Wanneer de vrede is hersteld, kan het ongeveer 1000 \$ kosten om die mijn op te sporen en onschadelijk te maken. Bovendien komt bij de ontmining per 5000 onschadelijk gemaakte mijnen iemand om het leven. Meer dan 200 VN-soldaten hebben het leven verloren door een antipersoonsmijn.

De ontminners hebben een enorm zware taak: tegen het huidige tempo zijn er 1.100 jaar nodig om iedere geplaatste mijn op te sporen en te verwijderen. Ondertussen blijft het sterftecijfer en het aantal verminkingen stijgen.

Het Verdrag van Ottawa inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoonsmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens kon vanaf 3 december 1997

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Presque un quart de milliard de mines antipersonnel restent stockées dans les arsenaux militaires de quelque 100 nations, et ce type de mine cause un décès toutes les 20 minutes. Ce sont les séquelles les plus dramatiques de la guerre froide ou des guérillas présentes dans différents pays.

La majorité des mines antipersonnel se trouvent dans les pays les plus pauvres : le Soudan, l'Angola, le Vietnam, la Croatie, le Mozambique, l'Erythrée, la Bosnie, l'Afghanistan, le Cambodge.

Les mines antipersonnel font des victimes plusieurs mois, voire plusieurs années, après la fin des combats et représentent la seule arme au monde déclenchée par la victime elle-même. Chaque année, 26.000 personnes sont tuées ou blessées par des mines antipersonnel. Selon les statistiques UNICEF, ce sont les enfants qui dans presque 30% des cas en sont les victimes. Pour la plupart des situations, les non combattants sont plus touchés que les militaires.

Les mines frappent lourdement les pays et les populations: nombreuses pertes de vies, mutilations, réfugiés incapables de rentrer chez eux, terres rendues incultes, les rares ressources disponibles sont détournées de leur utilisation première pour la fabrication de prothèses orthopédiques ou autres, troubles psychologiques, etc.

Une mine ne coûte que 3 \$ à la production et peut facilement être posée dans une zone de combat, elle peut représenter un coût de quelque 1.000 \$ pour sa détection et son élimination, une fois la paix revenue. De plus, le déminage coûte une vie par 5.000 mines désactivées. Plus de 200 casques bleus de l'ONU ont déjà ainsi perdu la vie à cause de mines antipersonnel.

La tâche des démineurs est énorme: au rythme actuel, il faudra 1.100 ans pour détecter et enlever chaque mine déployée. Entretemps, les pertes en vies et les mutilations continueront de s'accumuler.

La Convention d'Ottawa sur l'interdiction de l'emploi, du stockage, de la production et du transfert des mines antipersonnel et sur leur destruction a été ouverte à la signature le 3 décembre 1997. Le 12 novembre

worden ondertekend. Op 12 november 2001 hadden 142 landen het Verdrag van Ottawa ondertekend of waren ertoe toegetreden; zo verbonden ze zich er juridisch toe geen antipersoonsmijnen te gebruiken. 122 van die landen ratificeerden het Verdrag en verbonden zich er dus toe alle bepalingen ervan toe te passen.

Er zijn nog 51 landen in de wereld die het Verdrag niet hebben ondertekend. Wij moeten vaststellen dat het daarbij vooral gaat om landen die in conflict zijn met hun buurlanden (Israël, Pakistan, India enzovoort), pas een conflict hebben beëindigd (ex-Joegoslavië, Congo) óf een uitgesproken militair verleden hebben (Vietnam, Cambodja, Laos, Korea).

Tot de landen die nog niet hebben ondertekend, behoren drie van de vijf permanente leden van de VN-Veilighedsraad (China, Rusland en de Verenigde Staten), tal van Arabische landen (met name in het Midden-Oosten), landen van de voormalige USSR en Aziatische landen (*Landmine Monitor Report 2001 – ICBL*).

Hebben het Verdrag ondertekend: alle landen van het westelijk halfrond, met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika en Cuba; alle leden van de Europese Unie, met uitzondering van Finland (Griekenland heeft het ondertekend, maar nog niet geratificeerd); alle leden van de NAVO, met uitzondering van de Verenigde Staten en Turkije (*Landmine Monitor Report 2001 – ICBL*).

Van de kandidaat-lidstaten van de Europese Unie, hebben Polen, Litouwen, Estland, Letland, Cyprus en Turkije het Verdrag nog niet ondertekend of bekrachtigd.

Van de mediterrane partners van de Europese Unie hebben Israël, Egypte, Libanon, Marokko, de Palestijnse Autoriteit en Syrië het Verdrag niet ondertekend, of hebben het ondertekend zonder het te ratificeren.

Op 1 maart 1999 trad het Verdrag in werking, nadat 40 landen het in september 1998 hadden ondertekend. Zo werd het een internationale bindende juridische norm en een referentie op dit vlak. Aanvankelijk verliep de procedure bijzonder goed omdat het Verdrag van Ottawa het eerste multinationale verdrag was dat zo snel in werking trad.

Ondanks de eerste vrij bemoedigende cijfers over de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Ottawa, treedt er een verontrustende vertraging van de ratificaties op. Chronologisch gezien werden er drie ratificaties gere-

2001, 142 pays avaient signé la Convention d'Ottawa ou y avaient accédé, s'engageant ainsi juridiquement de ne pas employer de mines antipersonnel. Parmi ces pays, 122 l'ont ratifiée et se sont donc engagés à appliquer la totalité de ses dispositions.

Au niveau mondial, il reste 51 pays non-signataires de la Convention. Force est de constater que parmi ces pays on dénombre notamment soit des pays en conflit avec leurs voisins (Israël, Pakistan, Inde etc.), soit récemment sortis d'un conflit (ex-Yougoslavie, Congo), soit au lourd passé militaire (Vietnam, Cambodge, Laos, Corée).

Parmi les pays non-signataires figurent trois des cinq membres permanents du Conseil de sécurité de l'ONU (la Chine, la Russie et les Etats Unis), bon nombre de pays arabes, notamment de la région du Moyen Orient, des pays de l'ex URSS et des pays asiatiques (*Landmine Monitor Report 2001 – ICBL*).

Ont signé la convention : tous les pays de l'hémisphère occidental, sauf les Etats Unis d'Amérique et Cuba ; tous les membres de l'Union européenne, sauf la Finlande (la Grèce l'a signée, mais ne l'a pas encore ratifiée) ; tous les membres de l'OTAN, à l'exception des Etats Unis et de la Turquie (*Landmine Monitor Report 2001 – ICBL*).

Concernant les pays candidats à l'adhésion à l'Union européenne, la Pologne, la Lituanie, l'Estonie, la Lettonie, Chypre et la Turquie n'ont pas encore signé ou ratifié la Convention.

Parmi les partenaires méditerranéens de l'Union européenne, Israël, l'Egypte, le Liban, le Maroc, l'Autorité palestinienne et la Syrie ne l'ont pas signée ou l'ont signée sans la ratifier.

En septembre 1998, 40 pays ayant signé la Convention, celle-ci est entrée en vigueur le 1er mars 1999, devenant ainsi une norme juridique internationale contraignante et une référence en la matière. Le début du processus était très positif, car la Convention d'Ottawa est le premier traité multinational entré en vigueur si rapidement.

Malgré les premières statistiques plutôt encourageantes concernant l'application de la Convention d'Ottawa, on observe un inquiétant ralentissement des ratifications. Chronologiquement, on a enregistré trois

gistreerd op het moment van de Conferentie in december 1997, 55 in 1998, 32 in 1999, 19 in 2000 en 11 in 2001 (*ibidem*).

Andere zorgpunten zijn het gebrek aan naleving van het Verdrag van Ottawa en de toepassingsinstrumenten, zelfs in de toetredende landen. Er werd melding gemaakt van schendingen ervan door Staten die het Verdrag hebben ondertekend, zoals de Oegandese strijdkrachten in Congo in juni 2000. Wat de landen betreft die het hebben ondertekend, werden schendingen gesignaleerd in Angola, dat landmijnen heeft gebruikt tegen de rebellen van de UNITA, in Ethiopië in het conflict met Eritrea, door Rwanda in Congo en door Soedan tegen de rebellen van het SPLA. Alle betrokken regeringen hebben het gebruik van antipersoonsmijnen ontkend.

Het gebruik van deze mijnen door de landen die het Verdrag van Ottawa niet hebben ondertekend, werd bekendgemaakt door *Landmine Monitor*, een initiatief van het ICBL (*International Campaign to Ban Landmines*). Er werden gevallen geregistreerd in Sri Lanka, Myanmar, Eritrea, Oezbekistan, Congo, Israël, Nepal, Somalië, ...

Het feit dat grote producenten (zoals Rusland, China en de Verenigde Staten) het Verdrag van Ottawa niet hebben ondertekend, is hoogst verontrustend. Het gebruik van zulke mijnen werd ook opgemerkt in landen als Colombia en Namibië, of in de conflicten in Tsjetsjenië, Kirghizistan of ex-Joegoslavië.

Ook de productie van, de handel in en de opslag van antipersoonsmijnen blijven voortbestaan omdat verschillende landen, zoals de Verenigde Staten van Amerika of Egypte, een moratorium ter zake weigeren, hoewel zij officieel hebben bekendgemaakt dat zij geen mijnen meer vervaardigen. Volgens het ICBL heeft Pakistan zich verbonden tot de productie van opspoorbare mijnen die manueel of met afstandsbediening worden geplaatst, maar het nieuws dat het geen fragmentatiemijnen meer zou vervaardigen, werd nog niet bevestigd.

De productie gaat voort in de landen die het Verdrag niet hebben ondertekend, zoals Korea, Singapore, India (dat zijn eigen versie heeft van de M14-mijn die niet uit metaal wordt vervaardigd). De handel blijft illegaal en uiterste waakzaamheid is geboden voor de doorvoer of het transport via de verdragsluitende Staten van het Verdrag van Ottawa.

ratifications en décembre 1997, au moment de la Conférence, 55 en 1998, 32 en 1999, 19 en 2000 et onze en 2001 (*ibidem*).

Une autre source d'inquiétude est la question du respect de la Convention d'Ottawa et de ses instruments d'application, même par les pays adhérents. Des violations de la part de pays membres ont été signalées, comme le cas des forces ougandaises au Congo en juin 2000. Concernant les pays signataires, des violations ont été enregistrées en Angola qui les a utilisées contre les rebelles de l'UNITA, en Ethiopie, durant le conflit avec l'Erythrée, dans le chef du Rwanda au Congo et au Soudan, contre les rebelles SPLA. Tous les gouvernements impliqués ont nié l'utilisation des mines antipersonnel.

L'usage de ces mines par les pays non-signataires de la Convention d'Ottawa a été rapporté par *Landmine Monitor*, une initiative ICBL (*International Campaign to Ban Landmines*). Des cas ont été enregistrés au Sri Lanka, au Myanmar, en Erythrée, en Ouzbékistan, au Congo, en Israël, au Népal, en Somalie ...

Le fait que de grands producteurs, comme la Russie, la Chine et les Etats-Unis, n'ont pas signé la convention d'Ottawa, est très inquiétant. L'utilisation de telles mines a aussi été constatée dans une série de pays comme la Colombie et la Namibie ou dans les conflits en Tchétchénie, au Kirghizistan ou en ex-Yougoslavie.

La production, le commerce et le stockage des mines antipersonnel restent aussi un sujet ouvert, car plusieurs pays, comme les Etats-Unis d'Amérique ou l'Egypte, ont annoncé formellement qu'ils n'en fabriquent plus mais ont refusé d'adopter un moratoire à ce sujet. Selon l'ICBL, le Pakistan s'est engagé dans la production de mines détectables, mises en place manuellement ou à distance, mais l'information concernant l'abandon de la fabrication des mines à fragmentation n'a pas été confirmée.

La production continue dans les pays non-signataires, comme la Corée, Singapour, l'Inde (sa propre version de sa mine non métallique M14). Le commerce reste lié à des trafics illégaux et nous devons être préoccupés par le transit ou le transport à travers des Etats liés à la Convention d'Ottawa.

Het gebrek aan controle in de landen die het Verdrag niet hebben ondertekend, blijft een probleem omdat het Mijnobservatorium schat dat er ongeveer 245 miljoen antipersoonsmijnen zijn opgeslagen in de arsenalen van ongeveer 100 landen, waarvan slechts 9 miljoen in handen is van de verdragsluitende Staten. China komt op de eerste plaats met 110 miljoen mijnen (bijna de helft van het wereldarsenaal), gevolgd door Rusland met 70 miljoen. Aanzienlijke voorraden worden ook aangehouden in Syrië, Turkije, Zuid-Korea, Egypte, Israël, Pakistan, India, Vietnam of zijn in het bezit van paramilitaire groeperingen in Angola, Colombia, Macedonië, de Filippijnen, Somalië enzovoort.

De universele geldigmaking van het Verdrag van Ottawa is bovendien noodzakelijk om het vraagstuk van de gemeenschappelijke militaire operaties op te lossen, wanneer de verdragsluitende Staten – aan de zijde van een leger van een land dat het Verdrag niet heeft ondertekend – meewerken aan acties die in strijd zijn met de aard van dat Verdrag.

Op grond van al deze overwegingen dient de ratificatie van het Verdrag van Ottawa volgens ons te worden voortgezet en moeten er over de hele wereld meer acties ter ondersteuning komen. De regeringen spelen hierin een fundamentele rol aangezien zij over de vereiste beslissings- en controlemechanismen beschikken.

België speelde terzake een heel belangrijke rol door het Verdrag van Ottawa op 4 september 1998 te ratificeren. Ons land keurde ook een interne wetgeving goed en neemt actief deel aan talrijke vergaderingen en internationale werkgroepen inzake het verbod van antipersoonsmijnen.

Op nationaal niveau legt een interministerieel comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van de ministeries van Buitenlandse Zaken, Ontwikkelingssamenwerking en Defensie zich toe op het beleid van België terzake; het adviseert ook de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name «Handicap International». België verleent door toedoen van die drie ministeries bijstand aan de ontminning in Cambodja, Laos, Kosovo, Kroatië, Albanië en de Democratische Republiek Congo.

Le manque de contrôle dans les pays non-signataires reste un problème, parce que l'Observatoire des mines évalue à presque 245 millions le nombre de mines antipersonnel stockées dans les arsenaux de quelque 100 nations et dont seulement 9 millions sont détenues par les Etats parties. La Chine se trouve en première position, avec 110 millions de mines (presque la moitié de l'arsenal mondial), suivie par la Russie, avec 70 millions. Des stocks significatifs se trouvent également en Syrie, en Turquie, en Corée du Sud, en Egypte, en Israël, au Pakistan, en Inde, au Vietnam ou en possession des groupements paramilitaires d'Angola, de Colombie, de Macédoine, des Philippines, de Somalie, etc.

L'universalisation de la Convention d'Ottawa est par ailleurs nécessaire pour résoudre le problème des opérations conjointes, quand les Etats parties collaborent à des actions contraires à l'esprit de la Convention, aux côtés d'une force armée d'un pays non-signataire.

Au terme de tous ces considérants, nous estimons que le processus de ratification de la Convention d'Ottawa doit continuer et les actions de soutien se multiplier dans le monde entier. Les gouvernements jouent un rôle essentiel, en disposant des mécanismes de décision et de contrôle nécessaires.

La Belgique a joué un rôle de premier plan, en ratifiant la Convention d'Ottawa le 4 septembre 1998. Le pays a adopté également une législation interne et participe activement à des nombreuses réunions et groupes de travail internationaux concernant l'interdiction des mines antipersonnel.

Au niveau national, un comité interdépartemental formé des représentants des ministères des Affaires étrangères, de la Coopération au développement et de la Défense s'occupe de la politique de la Belgique en la matière et consulte également les représentants de la société civile, notamment Handicap International. La Belgique accorde son assistance au déminage au Cambodge, au Laos, au Kosovo, en Croatie, en Albanie et en République démocratique du Congo, par le biais de ces trois ministères.

Mirella MINNE (AGALEV ECOLO)
Martine DARDENNE (AGALEV ECOLO)
Leen LAENENS (AGALEV ECOLO)
Peter VANHOUTTE (AGALEV ECOLO)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. Herinnerend aan de Verklaring van Ottawa van 5 oktober 1996, de Verklaring van Brussel van 27 juni 1997, Resolutie 51/45S van de Verenigde Naties en het Verdrag van 10 oktober 1980 inzake het verbod of de beperking van het gebruik van bepaalde conventionele wapens die geacht kunnen worden buitensporig leed te veroorzaken of een niet-onderscheidende werking te hebben, alsook het tweede geamendeerde Protocol daarvan;

B. Gelet op Resolutie 55/33 V van de Verenigde Naties van 2000 betreffende de universele geldigmaking van het Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoonsmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens (Verdrag van Ottawa);

C. Gelet op de artikelen 6, 7 en 8 van het Verdrag van Ottawa, in verband met de internationale samenwerking en bijstand, de doorzichtigheidsmaatregelen en de naleving van de bepalingen van het Verdrag;

D. Gezien het feit dat België een belangrijke rol blijft spelen in de internationale strijd voor het verbod van antipersoonsmijnen;

E. Overwegende dat de ratificatie van het Verdrag van Ottawa door alle landen een aanzienlijke vooruitgang zal zijn in de bestrijding van het internationaal terrorisme, met name in het kader van de coalitie die tot stand kwam na 11 september 2001;

F. Gelet op de noodzakelijke ondersteuning van de internationale stroming die het verbod nastreeft op antipersoonsmijnen en werkt aan de bewustwording voor het drama dat zij teweegbrengen;

G. Overwegende dat de landen die het Verdrag van Ottawa weigeren te ratificeren, duidelijk moet worden gemaakt hoe negatief de impact daarvan is op hun imago en dat de internationale publieke opinie hen hiervoor impliciet sanctioneert;

H. Erop wijzend dat het noodzakelijk is dat alle landen de bepalingen van het Verdrag van Ottawa en van het intersessionele werkprogramma in acht nemen om een einde te maken aan het grote onheil dat de mijnen vormen;

PROPOSITION DE RESOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS

A. Rappelant la Déclaration d'Ottawa du 5 octobre 1996, la Déclaration de Bruxelles du 27 juin 1997, la Résolution 51/45S des Nations Unies de 1996 et la Convention du 10 octobre 1980 sur l'interdiction ou la limitation de l'emploi de certaines armes classiques qui peuvent être considérées comme produisant des effets traumatiques excessifs ou comme frappant sans discrimination, ainsi que son deuxième Protocole amendé

B. Considérant la Résolution 55/33 V des Nations Unies, de 2000, concernant l'universalisation de la Convention sur l'interdiction de l'emploi, du stockage, de la production et du transfert des mines antipersonnel et sur leur destruction (Convention d'Ottawa);

C. Considérant les articles 6, 7 et 8 de la Convention d'Ottawa, concernant la coopération et l'assistance internationale, les mesures de transparence et le respect des dispositions de la Convention;

D. Appréciant le fait que la Belgique continue à jouer un rôle important dans la lutte internationale pour l'interdiction des mines antipersonnel ;

E. Considérant que la ratification de la Convention d'Ottawa par l'ensemble des pays sera un important progrès dans la lutte contre le terrorisme international, notamment dans le cadre de la coalition mise en place après le 11 septembre 2001 ;

F. Considérant comme nécessaire le soutien au courant international favorable à l'interdiction des mines antipersonnel et la prise de conscience du drame qu'elles représentent ;

G. Considérant qu'il faut faire en sorte que les pays qui refusent de ratifier la Convention d'Ottawa comprennent l'impact négatif sur leur image et les sanctions implicites de la part de l'opinion publique internationale ;

H. Soulignant la nécessité du respect des prévisions de la Convention d'Ottawa et du programme de travail intersessionnel par l'ensemble des pays, afin de mettre un terme à ce fléau que représentent les mines ;

I. Overwegende dat er een einde moet komen aan het leed en het verlies van mensenlevens dat wordt veroorzaakt door de antipersoonsmijnen, die vooral de burgerbevolking treffen en met name de kinderen in die gebieden;

J. Overwegende dat de antipersoonsmijnen een negatieve weerslag hebben op de economie en de duurzame ontwikkeling, de landbouwgebieden totaal onbruikbaar maken, alsmede de infrastructuur van een land en het ecologisch evenwicht verstoren;

K. Maakt zich zorgen over het enorm aantal antipersoonsmijnen, bijna 250 miljoen met inbegrip van alle modellen, die in de arsenalen van ongeveer 100 naties liggen opgeslagen en over het gebrek aan transparantie van sommige landen, met name wat hun verslagen en hun termijnen voor de presentatie ervan betreft;

VRAAGT DE REGERING:

1. De op nationaal en internationaal vlak verrichte werkzaamheden terzake voort te zetten en nog meer middelen en werktuigen te verschaffen aan degenen die in de bestrijding van de antipersoonsmijnen betrokken zijn;

2. De internationale dialoog hieromtrent levendig en open te houden en de diplomatieke stappen voor de universele geldigmaking van het Verdrag van Ottawa op krachtige wijze voort te zetten;

3. Het ministerie van Buitenlandse Zaken aan te zetten om de inspanningen die het terzake levert, voort te zetten in het kader van de bilaterale en multilaterale buitenlandse betrekkingen van België, teneinde de contacten te vergemakkelijken met de overheden en met de civiele samenleving in de betrokken landen;

4. Iedere wapenexport te verbieden naar landen die het Verdrag van Ottawa niet hebben ondertekend en geratificeerd;

5. Voorrang te geven aan de contacten in het buitenland en aan de ontwikkelingshulp met de landen die het Verdrag van Ottawa hebben ondertekend; als de regeringen dit Verdrag weigeren te ratificeren, de sa-

I. Considérant qu'il faut faire cesser la souffrance et les pertes des vies humaines provoquées par l'usage des mines antipersonnel, qui touchent surtout la population civile et notamment les enfants des régions concernées ;

J. Considérant l'impact négatif sur l'économie et sur le développement durable de la présence des mines antipersonnel, qui rendent complètement inutilisables les terrains agricoles, affectent l'infrastructure d'un pays et l'équilibre écologique;

K. S'inquiétant du nombre très important des mines antipersonnel, presque 250 millions tous modèles confondus, stockées dans les arsenaux d'environ 100 nations et du manque de transparence de certains pays, notamment en ce qui concerne les rapports et leurs délais de présentation ;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT :

1. De poursuivre le travail effectué au niveau national et international et de donner encore plus de moyens et d'outils de travail aux acteurs impliqués dans la lutte contre les mines antipersonnel ;

2. De maintenir vif et ouvert le dialogue international à ce sujet et de poursuivre vigoureusement les démarches diplomatiques pour l'universalisation de la Convention d'Ottawa ;

3. D'encourager le ministère des Affaires étrangères à poursuivre ses efforts en la matière, dans le cadre des relations extérieures bilatérales et multilatérales de la Belgique, afin de faciliter les contacts avec les autorités et la société civile dans les pays concernés ;

4. D'interdire toute exportation d'armes vers des pays qui n'ont pas signé et ratifié la Convention d'Ottawa;

5. De privilégier les contacts à l'étranger et l'aide au développement avec les pays signataires de la Convention d'Ottawa ; le cas échéant, quand les gouvernements refusent de ratifier cette Convention, intensi-

menwerking met de vertegenwoordigers van de civiele samenleving te versterken om de plaatselijke bevolking de hulp bij de ontminning en de slachtofferbijstand niet te ontnemen;

6. De Europese Unie te verzoeken op te treden bij de lidstaten en de staten die zich kandidaat hebben gesteld voor de toetreding en die het Verdrag van Ottawa nog niet hebben ondertekend of geratificeerd, met het verzoek dat zo snel mogelijk te doen, en inzonderheid de Europese Commissie te verzoeken de mogelijkheid te onderzoeken om de aanbevelingen betreffende de ratificatie van het Verdrag van Ottawa op te nemen in hun toetredingspartnerschap of bij de aanpassing ervan, en om dit verzoek te herhalen tijdens andere onderhandelingen;

7. De Europese Unie te verzoeken in haar kaderprogramma's voor buitenlandse samenwerking, buitenlands beleid en ontwikkelingsbeleid voorrang te geven aan de samenwerking met de landen die het Verdrag van Ottawa hebben ondertekend en de contacten te versterken met de non-gouvernementele organisaties die op dit vlak actief zijn, teneinde de steun aan de burgerbevolking te behouden;

8. De samenwerking met de opeenvolgende voorzitterschappen van de Europese Unie te versterken in het kader van de *troika* om de continuïteit en de samenhang van de beoogde maatregelen te verzekeren tijdens de zes maanden van het voorzitterschap;

9. Een permanente werkgroep te vormen die rechtstreeks samenwerkt met de permanente vertegenwoordiging van België op de Ontwapeningsconferentie te Genève, en een nationale commissie te vormen die moet nagaan of de wetten terzake worden toegepast en of het Verdrag van Ottawa wordt nageleefd, en het advies van het Parlement te vragen telkens België meewerkt aan gezamenlijke militaire acties buiten het nationale grondgebied, en waarbij het gebruik van anti-persoonsmijnen zich kan voordoen;

10. Niet deel te nemen aan gezamenlijke acties van internationale strijdkrachten of aan operationele plannen die het gebruik van anti-persoonsmijnen kunnen inhouden, noch rechtstreekse of onrechtstreekse bijstand te verlenen aan Staten die het Verdrag niet hebben ondertekend, en dergelijke militaire operaties sterk te veroordelen;

fier la collaboration avec les représentants de la société civile, afin de ne pas priver la population locale de l'aide au déminage et de l'assistance aux victimes ;

6. De demander à l'Union européenne d'intervenir auprès des Etats membres et des pays candidats à l'adhésion qui n'ont pas encore signé ou ratifié la Convention d'Ottawa de le faire dans les meilleurs délais et notamment à la Commission européenne d'analyser la possibilité d'inclure dans les partenariats d'adhésion ou lors de leur réactualisation, des recommandations concernant la ratification de la Convention d'Ottawa et de réitérer cette demande lors d'autres négociations ;

7. De demander à l'Union européenne de privilégier dans ses programmes cadre de coopération extérieure, de politique étrangère et de politique de développement la collaboration avec les pays signataires de la Convention d'Ottawa et d'intensifier les contacts avec les organismes non gouvernementaux actifs dans ce domaine, afin de maintenir le support pour la population civile ;

8. D'intensifier la collaboration avec les présidences successives de l'Union européenne, dans le cadre de la *troika*, afin d'assurer la continuité et la cohérence des mesures envisagées pendant les six mois de présidence ;

9. De constituer une équipe permanente de travail, coopérant directement avec la représentation permanente de la Belgique auprès de la Conférence du désarmement à Genève, et une Commission nationale chargée du suivi de l'application des lois en la matière et du respect de la Convention d'Ottawa, et de demander l'avis du Parlement chaque fois que la Belgique participe conjointement à des actions militaires hors du territoire national, pouvant impliquer l'usage de mines antipersonnel ;

10. De ne pas participer à des actions conjointes des forces internationales ou à des plans opérationnels pouvant impliquer l'usage de mines antipersonnel, ni d'accorder une assistance directe ou indirecte aux Etats non-signataires de la Convention et de condamner vivement les opérations militaires de ce type ;

11. De samenwerking terzake met de internationale instellingen te versterken, met name met de VN en de organisaties ervan, met het oog op de doeltreffende tenuitvoerlegging van de instrumenten van het Verdrag van Ottawa en de versterking van het intersessionele werkprogramma, in alle richtingen: gezamenlijke optredens, de aanleg van voorraden en het transport van mijnen naar het buitenland, informatieverlagen, slachtofferhulp, Claymore-mijnen, transparantie enzovoort.

1 maart 2002

11. D'intensifier la coopération en la matière avec les institutions internationales, notamment l'ONU et ses organismes, pour la mise en œuvre efficace des instruments de la Convention d'Ottawa et la consolidation du programme de travail intersessionnel, dans toutes les directions : opérations conjointes, stockage et transfert à l'étranger des mines, rapports d'informations, assistance aux victimes, mines Claymore, transparence...

1er mars 2002

Mirella MINNE (AGALEV ECOLO)
Martine DARDENNE (AGALEV ECOLO)
Leen LAENENS (AGALEV ECOLO)
Peter VANHOUTTE (AGALEV ECOLO)